

Užitečné chyby:

X Jméno: doporučoval bych Vám používat původní jménosled. Tak jako s tolerancí zachováváme jménosled japonských osob (rodové – osobní jméno), tak zachovávat i naše jméno v našem jménosledu (a v případě potřeby to pak Japoncům vysvětlovat, co z toho je *mjódži* a co *namae*).

X čiči-wo sonkei-šite imasu. V tomto případě jde o dlouhodobou záležitost, ne o momentální pocit, a proto je lepší bez *te iru*:

líp: sonkei-**šimasu**

X Surowakia pište raději s ヲア, ne バ! “ba” je vlastně zkomolenina, vzniklá nesprávným čtením ヲア. Foneticky nejpřesnější je ale čisté WA:

スロワキア. Podobně Bratislava - ブラチスラワ、Ostrava - オストラワ

X tokidoki naka-ga ii, tokidoki kenka-wo šite imasu.

lépe: jokattari, ... šitari **šimasu**.

X Dan-to iu inu. V tomto případě, když nejde o plnovýznamové „iu“=řít, se nepíše znakem いう, ale:

い

X Ósama-jó-ni 王様ように

! Ósama-**no**-jó-ni

X při psaní názvů v latině je vhodné za ně umístit v závorce čtení názvu v katakaně.

X manédžá: „e“ je kráté:

! manedžá マネジャー

X takusan hito-to hanasu: pokud je počítaný objekt v nepřímém pádu, číselné určení musí být v přívlastku:

! takusan-**no** hito-to...

X ...to oboemasu. - to znamená “zapamatovávám si, zapamatuji si”.

! Musí být v perfektu te-iru: ...to oboete **imasu** = pamatuji si, že...

X hisobo, hisofu: špatné čtení slov 曾祖母, 曾祖父:

! buď sósobo, sósofu そうそぼ, そうそふ, nebo hiibaba, hiidžidži ひいばば、ひいじじ. NB: “pra” je dlouhé hí ひい!

X šitte imasen: -te iru je sice povinné v pozitivu (šitte imasu), ale v záporu je:

! širimasen.

X ---okitaku nai só kara desu. “Pretože hovorí, že nechce...”

! –nai só-DA kara desu.

X dareka kóhí-wo nomitai?

lepšíe: kóhí-wo nomitai hito(wa) iru (ka)?

X otósan-to wataši: když mluvíme o své rodině někomu mimo svého miučí (tj. v tomto případě mimo rodiny), je “slušné” nepoužívat uctivé tvary, ale obyčejné: čiči, haha, sofu, sobo, odži, oba...:

! **čiči-to wataši**

X ane-to ane-no kazoku-wa Fransu-ni...

lépe: **ane-wa kazoku-to Fransu-ni...**

X ane-to wataši-no okásan-wa onadži nenrei... Aby se to nechápalo jako “sestřina a moje maminka” -

lépe: **ane-wa wataši-no haha-to onadži nenrei...**

X wataši-to ane-no okásan-wa čigaimasu

lépe: **wataši-no haha-to ane-no haha-wa ...**, nebo: **wataši-to ane-wa haha-ga čigaimasu.**

X mači-ni apáto-de sumimašita. Sloveso typu SUMU se nemůže vázat s přípodou –de. Obě určení místa by tedy měla mít –ni. Pokud se tomu chcete vyhnout:

mači-ni aru apáto-ni. nebo **mači-no apáto-ni**

X apáto-ni sumimašita. - sloveso sumu se bez –te iru používá jenom v případě přísudku všeobecného (mači ni sumu hito = lidé bydlící ve městech), jinak vždy v –te iru, i v minulém čase:

sunde imašita.

X 午前7くらいに事務所に行く. Přípona –kurai znamená „úroveň množství“, podobně i –hodo. Když mluvíme o množství, nebo o časové DÉLCE, tak je používáme. ALE, pokud jde o časový BOD (v kolik hodin), tak v hovorovém jazyce se sice –kurai také používá, ale není to správné. V písemném projevu musí být správné -goro:

! 7時ごろ (bez -ni)